

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfőn	15.30 Szent László fiúkör (5-8. osztály)
	19.00 Fiatalközösségek
Kedden	18.00 Kezdő katekumen
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Csütörtökön	19.30 Haladó katekumen
Péntek	14.30 Felső ifjúsági csoport (szentségekre is készülő)
	18.00 Gimnazista ifjúsági csoport Egyetemista csoport
Szombat	9.30 Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

1. Szeptember második hetétől az évfolyam misékre (Szent Kereszt) a gyerekeket a baloldali első négy padba várjuk. Kérjük a híveket, hogy ezeket hagyják szabadon az iskolások számára.
2. **Nézzünk magunk körül szét**, hogy kik azok körülöttünk, akik 18 évesek elmúltak, de **nem részesültek a beavató szentségekben** (kereszttség, elsőáldozás, bérmálás), szóljunk nekik, sőt, az első alkalomra hozzuk el őket személyesen, mert felelősek vagyunk egymás üdvösségéért is (csütörtök este 19.30)
3. **Templomunk búcsúja** (Szent Kereszt ünnepe) szeptember 17-én, vagyis jövő hét vasárnap lesz. Ezen a napon teljes búcsú nyerhető a szokásos feltételek (gyónás, áldozás, imádság) teljesítésével.
4. **Október 14-ére, szombatra egyházközségi kirándulás** szervezünk. Kérjük a testvéreket, hogy írjuk be ezt a napot már most a naptárunkba! Részletek a jövő heti hirdetésekben lesznek.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. szeptember 10. IX. évf. 28. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 23. vasárnap

Ha a testvéred vétkezik ellened, menj és figyelmeztess őt négyszemközt. Ha hallgat rád, megnyerted testvéredet. Ha azonban nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két társat, mert minden dolgot két vagy három tanú szavával kell igazolni [MTörv 19,15]. Ha rájuk sem akar hallgatni, mondd meg az egyháznak. Ha pedig az egyházra sem akar hallgatni, legyen számodra olyan, mint a pogány és a vámszedő. Bizony, mondom nektek: mindaz, amit megkötök a földön, meg lesz kötve a mennyben is, és amit föloldotok a földön, föl lesz oldva a mennyben is. És bizony, mondom nektek: ha ketten egyetértenek közületek a földön bármely dologban, mindent, amit csak kérnek, megkapnak Atyámtól, aki a mennyben van. Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”

Útravaló (Jean Vanier: A közösség, a megbocsátás és az ünnep helye)

Mindaddig, amíg nem fogadom el, hogy keverék vagyok: világosság és sötétség, erények és hibák, szeretet és gyűlölet, önzetlenség és önzés, érettség és éretlenség keveréke, amíg nem ismerem el, hogy mindnyájan ugyanannak az Atyának gyermekei vagyunk, továbbra is „ellenségekre” és „barátokra” osztom a világot, továbbra is korlátokat állítok magam és a közösség köré, s előítéleteket terjesztek. Ha azonban elismerem, hogy vannak gyengeségeim és hibáim, hogy vétkeztem Isten és testvéreim ellen, akkor el tudom fogadni mások hibáit, gyengeségeit is. Mindannyiunknak megbocsátott Isten, s haladhatunk a nagyobb szabadság és szeretet felé.

De megbocsátani nem egyszerűen azt jelenti, hogy valakinek, aki feldühödött, bevágta az ajtót, és antiszociális vagy közösségellenes magatartást tanúsított, azt mondom: megbocsátok neked. Megbocsátani azt jelenti, hogy megértjük, mi rejlik a harag és a magatartás mögött, mit akarnak ezzel kifejezni az emberek. Talán úgy érzik, hogy elutasították őket. Talán az a benyomásuk, hogy senki sem hallgatja meg mondanivalójukat, vagy úgy érzik, képtelenek kifejezni azt, ami bennük van. Talán a közösség túl rideg, vagy mereven tiszteli a törvényt és ragaszkodik szokásaihoz, talán nem elég benne a szeretet és az igazság. Megbocsátani azt is jelenti, hogy az ember önmagába néz, és meglátja, mit kellene megváltoztatnia, mi az, amiért neki bocsánatot kéne kérnie, s mit kéne jóvátennie.

Megbocsátani annyi, mint újra elismerni a szövetsége azokkal, akikkel nehezen értjük meg egymást; annyi, mint megnyílni előttük, s újból meghallgatni őket. Helyet adni nekik a szívünkben. Ezért sohasem könnyű dolog a megbocsátás, mert nekünk is meg kell változnunk. Meg kell tanulnunk megbocsátani, és újból megbocsátani, és megint csak megbocsátani, nap mint nap. Ehhez szükségünk van a Szentlélek erejére!

Az élet igéje szeptemberben

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen.”

Jézus arra hív, hogy tegyünk tanúságot az evangéliumról, akkor is, ha ezt a hűséget próbára teszik a környezetünkben tapasztalható kisebb-nagyobb értetlenségek. Jézus velünk van, és azt akarja, hogy vele együtt tegyük fel az életünket arra, hogy megvalósuljon a legnagyobb ideál: az egyetemes testvériség, a szeretet civilizációja.

A szeretet radikalizmusa az emberi szív legmélyebb vágya. Ezt tanúsítják a nem keresztény vallási hagyományok egyes követői is, akik komolyan a lelkiismeretükre hallgattak. Gandhi így ír: „Ha valaki megölné, és én a gyilkosomért mondtam imával az ajkamon hálnék meg, és Istenre emlékeznék az Ő élő jelenlétének tudatában szívem szentélyében, akkor és csak akkor lehetne elmondani rólam, hogy él bennem az erősek erőszakmentessége.”

Hozzá hasonlóan mi is túlléphetünk a fájdalomon, és legyőzhetjük a megpróbáltatást azzal, hogy kimondjuk: „Szeretlek, elhagyott Jézus, téged szeretlek ebben, ez a fájdalom rád emlékeztet, a te megnyilvánulásod, a te arcod”. És ha a következő pillanatban tovább szeretjük a testvéreinket, és azt tesszük, amit Isten akar, legtöbbször megtapasztaljuk, hogy a fájdalom (...) örömmé változik. (...) Azokban a kis közösségekben is, ahol élünk, (...) találkozhatunk kisebb vagy nagyobb széthúzással. Ezekben a fájdalmakban is az Ő arcát fedezhetjük fel, legyőzhetjük magunkban a fájdalmat, és azon lehetünk, hogy helyreállítsuk a testvériséget a többiekkel. (...) A közösségi kultúra útját és modelljét a keresztre feszített és elhagyott Jézusban találjuk meg.”